

A Balassagyarmati Törvényszék dr. Tordai Gábor jogtanácsos (1146 Budapest, Ajtósi Dürer sor 27/A.) által képviselt..... (.....) felperesnek – dr. Juhászné dr. Grunda Erzsébet jogi főelőadó által képviselt Megyei Rendőr-főkapitányság (.....) alperes ellen elmaradt illetmény megfizetése iránt indított perében ai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által 2015. december 1. napján meghozott ...M...../2015/11. számú ítélet ellen az alperes részéről 12. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg 5.000,- (Ötezer) Ft fellebbezési perköltséget.

A le nem rótt fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes módosított keresetének helyt adva kötelezte az alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg a 2013. augusztus 1-jétől 2015. július 31-ig terjedő időszakra vonatkozóan 303.200,- Ft elmaradt illetményt és annak 2014. szeptember 1-jétől a kifizetés napjáig számított törvényes mértékű késedelmi kamatát valamint 20.000,- Ft jogi képviselői munkadíjat mint I. fokú eljárási költséget.

Megállapította, hogy a le nem rótt eljárási illetéket az állam, egyéb költségeiket a felek maguk viselik.

Ítéletét az I. fokú bíróság azzal indokolta, hogy a hivatkozott jogszabályi rendelkezések szerint az alperesnek garantált illetmény címén legalább a garantált bérminimumot biztosítania kellett a felperes részére, a csatolt fizetési jegyzékből és munkaügyi okmányokból megállapíthatóan azonban a 2013. augusztus 1. és 2015. július 31. közötti időszakban erre nem került sor. Az alperesnek 2013. augusztus 1-jétől lehetősége lett volna a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt csökkenteni a garantált bérminimum párhuzamos növelésével, úgy, hogy a felperes összilletménye ne csökkenjen a korábbiakhoz képest. Amennyiben azonban erre a felperes számára is transzparens módon nem kerül sor, akkor a megállapított és a fizetési jegyzékeken is szereplő garantált illetményen felüli munkáltatói döntésen alapuló illetményrész jogszerűen jár a felperesnek. Ezen túlmenően lett volna kötelessége a munkáltatónak, hogy a garantált illetményrész összegét a garantált bérminimum összegére kiegészítse a 2013-2015. években. A bérjegyzék ugyan nem rendelkezik a munkaszerződésre/kinevezésre irányadó joghatás kiváltásával, azonban az abban feltüntetett jogcímek és összegek utóbb nem változtathatóak meg.

Az ítélet szerint a 2013. augusztustól havonta 8.300,- Ft, 2014-re havi 12.300,- Ft, 2015-re pedig július 31. napjával bezárólag havi 16.300,- Ft illetmény-különbözet illeti meg jogszerűen a felperest.

Az ítélettel szemben az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását

és a kereset elutasítását kérte. Fellebbezésében arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat nem okszerűen értékelte és az irányadó jogszabályokat nem összességében értelmezte.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. Ellenkérelmében úgy nyilatkozott, hogy jogilag nem elfogadható az alperes utólagos magyarázata, mely szerint a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész egy hányadát szánta a garantált bérminimumra történő kiegészítésként.

A törvényszék az iratok felülvizsgálata alapján megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és az elmaradt illetmény összegét a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helytállóan határozta meg a felperes módosított kereseti kérelmével egyezően. Érdemi döntése megfelel az irányadó és általa alkalmazott jogszabályoknak. Ezért a törvényszék az elsőfokú ítéletet a Pp. 254. § (3) bekezdésére utalással a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezésben és a felperes fellebbezési ellenkérelmében foglaltakkal kapcsolatosan kiemeli a törvényszék, hogy az alperes 2013. január 7-én kelt besorolási okiratában sem utal a garantált illetmény jogszabály szerinti emelésére, sem a munkáltatói döntésen alapuló illetmény csökkentésére. Ezen okirat szerint 105.663,- Ft volt a garantált illetmény és 30.300,- Ft a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész. A felperes által csatolt 2015. januári bérjegyzék 105.700,- és 30.300,- Ft-ot tartalmaz.

Egyéb dokumentumot az alperes nem csatolt, mely azt igazolná, hogy a garantált illetményemelés a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész csökkentésével teljesítette, így nem állapítható meg, hogy a perbeli időszakban eleget tett a garantált illetmény összegének emelésére vonatkozó kötelezettségének.

Az, hogy a felperes a besorolási okiratot nem támadta keresettel, a Kúria gyakorlatára (Mfv.II.10.208/2013/4.) is figyelemmel nem jelenti azt, hogy elveszítette a jogszabály által megállapított összegű illetmény érvényesíthetőségére vonatkozó jogosultságát, így a felperes a hiányzó illetményrészt alappal követelheti.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a törvényszék a felperes fellebbezési eljárásra vonatkozó jogtanácsosi munkadíjának mint másodfokú perköltségének a megfizetésére.

A le nem rótt fellebbezési illetéket az eredménytelenül fellebbező alperes személyes illetékmentessége folytán a 6/1986. (VI.26.) IM sz. rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Balassagyarmat, 2016. március 10.

dr. Barsi József sk.,
a tanács elnöke

dr. Nádai Mónika sk.,
előadó bíró

dr. Pappné dr. Makka Éva sk.,
bíró

A kiadmány hitelül:

